

DE LIJNRECHTER

door Sam VAN WELDEN

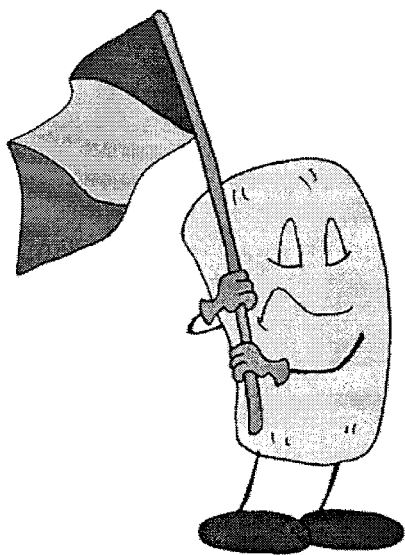
Als verantwoordelijke voor de Nationale Arbitrage ben ik vooral verheugd positieve geluiden te horen over onze lijnrechters, wanneer die in België buitenlandse ploegen moeten “vlaggen”. Correct en neutraal is hun oordeel. Anderzijds moet ik dan vernemen van onze clubs die in het buitenland aantreden, dat zij gerold werden door de fanatieke lijnrechters en daardoor wedstrijden verliezen. De waarheid zal wel ergens in het midden liggen, maar ook ikzelf mocht dat meemaken.

Een kleine anekdote. Samen met Werner Callebout floot ik een wedstrijd in Parijs tussen een Franse en een Italiaanse ploeg. Op een bepaald moment een aanval van de Italianen en ik kon niet zien of de bal binnen of buiten was. Een discreet tekenje naar Werner, maar die had het ook niet gezien. Kijken dus naar de lijnrechter aan die kant. Die was echter niet te zien en kwam plots van tussen het publiek, met de vlag omhoog: “Bal uit”.

Zo ging dat en zo gaat dat misschien nog wel in andere landen.

Anderzijds is het wel spijtig te noemen dat de clubs de lijnrechters verwijten dat zij te correct zijn en meer moesten vlaggen in het voordeel van de thuisploeg. Waar gaan wij naar toe mensen. Dat ruikt toch naar oneerlijkheid. En daarom zeg ik: “Bravo, heren lijnrechters voor het puike en soms ondankbare werk en doe zo voort.”

ZIJN LIJNRECHTERS EEN NOODZAKELIJK KWAAD?

Er was een tijd dat de wedstrijden enkel geleid werden door één scheidsrechter, maar naarmate het spelpeil van de ploegen verbeterde, voelde men de noodzaak aan om een tweede scheidsrechter aan te duiden. Was initieel de eerste scheidsrechter de boeman van de spelers als het even verkeerd liep met zijn al dan niet goede beslissingen, dan ging de wrevel over naar de tweede scheidsrechter die in die periode de wedstrijd zittend moest volgen. Vaak gebeurde het wel eens dat die man, die een goed etentje en de daarbij behorende drankjes binnen had, last kreeg van het aangename weer (alle wedstrijden werden toen buiten gespeeld) en soms wel in slaap viel.

Maar alle gekheid op een stokje en terug naar de realiteit.

De belangen van de topclubs (financieel!) werden steeds groter, in zoverre dat men geoordeeld heeft dat voor de ere-afdeling het aanduiden van lijnrechter was aan te bevelen. En het werd zo. De schuld van het verlies werd nu maar op de rug van de lijnrechters geschoven. Vaak onterecht. Als wij even overlopen wat de lijnrechter als opdracht hebben is dat niet niks.

Even opsommen:

- zij signaleren de bal “binnen” of “buiten”;
- de geraakte ballen bij “out”;
- de ballen die de antennes raken;
- de spelers die zich buiten het speelveld bevinden op het ogenblik van de opslag;
- en de voetfouten van de opslaggever.

Voorwaar een ganse opdracht die een voortdurende aandacht vereist. Een lijnrechter vertelde mij eens dat hij van de match niet veel had gezien. Begrijpelijk als men weet dat die man enkel zijn lijn moet in het oog houden en de ballen veel vlugger de grond raken, dan hij zijn hoofd kan draaien.

Aanvankelijk vonden de aangeduide scheidsrechters het niet niks om te fungeren als lijnrechter. Zij vonden die opdracht beneden hun waardigheid en capaciteiten, maar stilaan beseften zij wel dat hun taak van zeer groot belang was en zij een geheel waren in de arbitrage. Zij deden het uiteindelijk graag en sommigen vroegen zelfs altijd daarvoor aangeduid te worden.

Een lijnrechter is een “very actif man”, speelt in feite mee en vult de eerste en tweede scheidsrechter aan. Daarom ook moet hij “au sérieux” genomen worden en niet teveel teruggesloten worden. Ik herinner mij nog een feit dat gebeurde tijdens het recente tornooi van de Witte Molen te Sint-Niklaas. Een van onze beste lijnrechters nam een verkeerde beslissing, waarschijnlijk door de stress en de oververmoeidheid en zijn beslissing werd door de eerste scheidsrechter vernietigd. Wel die man was er kapot van. Niet omdat zijn beslissing werd herroepen, maar omdat hij op een moment van deconcentratie een “black-out” meemaakte. Gelukkig voor hem kwam hij dat goed te boven en vlagde hij opnieuw als de bovenste beste.